"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେ ହେଉଛ ରାଜକୀୟ କୁଳର ରାଜକୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ତେଣୁ ତୁମର ଚାଲିଚଳନ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କରିପାରିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବିନାଶ ସମୟରେ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାରେ କେଉଁମାନେ ପାସ୍ ହେବେ ? ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସେହିମାନେ ହୋଇପାରିବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର କୌଣସି ବି ଜିନିଷ ମନେ ନପଡିବ । ଯଦି ମନେ ପଡିଲା ତେବେ ଫେଲ୍ । ସେଥିପାଇଁ ସାରା ଦୁନିଆଠାରୁ ମମତା ତୁଟିଯିବା ଦରକାର । ଭାଇ-ଭାଇର ସ୍ମୃତି ପକ୍କା ହେବା ଦରକାର । ଦେହ-ଅଭିମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୁଟିଯିବା ଦରକାର ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତୁମକୁ ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ରହିବା ଦରକାର ଯେ ମୁଁ କେତେ ରୟାଲ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ । ସ୍ୱୟଂ ବେହଦ ସୃଷ୍ଟିର ମାଲିକ ମୋତେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେ କେତେ ଉଚ୍ଚ କୁଳର, ରାଜକୀୟ କୁଳର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ତେଣୁ ରାଜକୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳନ ମଧ୍ୟ ରାଜକୀୟ ହେବା ଦରକାର ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବ । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ, ତୁମକୁ ଏବେ ଶାନ୍ତିର ପୁରସ୍କାର ମିଳୁଛି । ତାହା ମଧ୍ୟ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ମିଳୁଛି । ବାବା ତୁମର କ'ଣ ଧନ୍ୟବାଦ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ସିଏ ତ ନିଜେ ତୁମ ହାତରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କ'ଣ ଜାଣିଥିଲ କି ବାବା ଆସି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନେଇଯିବେ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି-- ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତେବେ ବାବା ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି କାରଣ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମକୁ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ମିଳିଲା ମାତ୍ରକେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଗଲା । ଏଥିରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ବାବା-ବାବା କହିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥିବ । ତୁମକୁ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ମାର୍ଜିନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଏବେ ପିତା-ଶିକ୍ଷକ-ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ଯଦିଓ ନିଜ ଘରେ ରୁହ କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପଡିଥାଏ । ମାୟାର ପ୍ରଥମ ବିଘ୍ନ ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କର । ତେବେ କାହିଁକି ଏହି ଶ୍ରୀମତକୁ ତୁମେ ମାନୁନାହଁ । ସନ୍ତାନମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ମାୟା ଆମକୁ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ପାଠପଢାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଯୋଗବଳର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ୫ ବିକାର ରୂପି କଣ୍ଟା ତୁମଠାରୁ ବାହାରିଗଲେ ତୁମେ ଫୁଲ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଏହି କଣ୍ଟା ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବାହାରିବ । କେହି କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ତ ଏମିତି ଚାଲିଗଲା, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯିବି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସଦୃଶ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବା ଦରକାର ନା । ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ସମୟରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହୁ, ମନମନାଭବର ବଶୀକରଣ ମନ୍ତ୍ର ସବୁବେଳେ ମନେ ରହିଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେପରି ଆଉ କିଛି ବି ମନେ ନ ପଡୁ, ତେବେ ଯାଇ ଶରୀରରୁ ପ୍ରାଣ ବାହାରୁ । ବାବା, ବାସ୍ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲି କି ଆସିଲି ଏହିଭଳି ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଆତ୍ମାରେ ଯେଉଁ ମଇଳା ରହିଛି, ସେସବୁ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ତୁମ ଭିତରେ ଥିବା ମଇଳା ସଫା ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ସାରା ଦୁନିଆର ମଇଳା ମଧ୍ୟ ସଫା ହୋଇଯିବ । ତୁମ ପାଇଁ ସାରା ଦୁନିଆର ସବୁ ମଇଳାକୁ ସଫା କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ କେବଳ ନିଜର ପାପ ରୂପକ ମଇଳାକୁ ସଫା କରିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ମଇଳା ସଫା କରିବାକୁ ହେବ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । କାହା ପାଇଁ ? ସେହି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସୁଛ । ତେଣୁ ବାବା ତୁମପାଇଁ ତୁମ ଦେଶକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ଭଲ ଭଲ ଗୀତ ସବୁ ଗାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ କାହାର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ ନାହିଁ । କଲ୍ୟାଣ ତ ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ସ୍ୱଧର୍ମରେ ରହିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ । ତୁମର ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଯେପରି ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଘୁରିବୁଲେ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରକୁ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ (ବତୀଘର) କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ସତ୍ୟ-ନାରାୟଣ କଥା । ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି ତାକୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ କରିବାକୁ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଥିଲ ଏବେ ପୁଣି ତୁମକୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି-- ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ବାବା ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସି ଗୀତା ଶୁଣାଇଥିଲେ । ଏବେ ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏଥିରେ କେତେ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ଭଗବାନ ତ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପବିତ୍ର ଦେବତାମାନେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ବେହଦର ବାବା ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆର

ସମ୍ପତ୍ତିଦାତା । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ଗତି ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ-- ବାବା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି ପୁଣି ଆରମ୍ଭ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଯେଉଁମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖକୁ ନେଇ ଠିଆ କର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ଏହିପରି ହୋଇଯିବ । କେବଳ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଭାରତରେ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା, ଯାହାକି ଏବେ ନାହିଁ ପୁଣି ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଶିବବାବା ଏବଂ ରାଜତ୍ୱକୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ଗତି ହୋଇଯିବ । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟପିତା, ତୁମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଲେ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଅଲଫଙ୍କ ଉପରେ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ କରାଅ । ଅଲଫ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା, ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜତ୍ୱ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଯାଇ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏହା କେତେ ସହଜ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା ଶୁଣି ଶୁଣି ଯେପରି କାନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ପଥର ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ଲେଖୁଛ ମଧ୍ୟ-- ଶିବବାବା ମନେ ଅଛନ୍ତି ? ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମନେ ଅଛି ? ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜତ୍ୱ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ହିଁ ମୁହଁ ମିଠା ହେବ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି-- ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର କେତେ ଉପକାର କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସବୁବେଳେ ମୋର ଅପକାର ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ଲାନି ହିଁ କରିଆସିଛ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି ଏଥିରେ କାହାର ଦୋଷ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ମିଶନ (ପ୍ରଚାରମଣ୍ଡଳୀ) ହେଉଛି ହିଁ ପଥରବୁଦ୍ଧିକୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି (ପବିତ୍ର ବୁଦ୍ଧି) ଅଥବା କଣ୍ଟାକୁ ଫୁଲ କରିବା ପାଇଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ଏହି ମିଶନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଚାଲିଛି । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିଏ ଏହିଭଳି କରୁଥିବେ ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଫୁଲମାନଙ୍କର ରାଜା । ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଥବା ଫୁଲ ବଗିଚାର ନିର୍ମାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ । ତମୋପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମାକୁ ସତୋପ୍ରଧାନ କରିବା— ଏହା ହିଁ ତୁମର ସେବା ଅଟେ, ବାବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଷ୍ଟ ତୁମକୁ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏସବୁ କଥା ବୁଝାଇବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ । କଳିଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନ । ଯଦି କଳିଯୁଗର ଆୟୁଷକୁ ବଢାଇ ଦିଆଯିବ ତେବେ ସମସ୍ତେ ଆହୁରି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବେ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମକୁ ଫୁଲ ସଦୃଶ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । କଣ୍ଟା ସଦୃଶ କରିବା ହେଲା ରାବଣର କାମ । ଫୁଲ ସଦୃଶ ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ସବୁବେଳେ ବାବା ରହିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ସ୍ୱର୍ଗ ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭାତ ଫେରି କରୁଛ ତେବେ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଅ ଯେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଭାରତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଦେବତାମାନେ ହିଁ କ୍ଷତ୍ରିୟ ପୁଣି ବୈଶ୍ୟ.... ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବାଜୋଲୀ ଖେଳ ଅଟେ । ଏକଥା କାହାକୁ ହେଲେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ଣଣ ଅଟୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଚୁଟୀ ରହିଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ପୁରା କରିଛୁ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ବାକି ଆଉ ସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ କେବଳ ବାବା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତିଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପୁଣି ଏହାର ସ୍ମାରକୀ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କଲେ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବ । ଏହି ପାଠପଢା ହେଉଛି ବହୁତ ସହଜ । ଏହା ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ପାଠପଢା । କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବା ଭୁଲ କାରଣ କାହାଣୀରେ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥାଏ । ପାଠପଢାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଏ । ଏହି ପାଠ କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଆସି ତୁମର ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ରୂପି ଝୁଲାମୁଣିକୁ ଭରପୂର କରୁଛି । ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ତୁମେ କ'ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ପଥର ହୋଇଯାଇଛି । ରାବଣକୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମକୁ ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରେ ଅକଲ ମିଳିଛି । ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାର--ବାସ୍ତବରେ ରାବଣ କିଏ ? କେବେଠାରୁ ଏହାର ଜନ୍ମ ହେଲା ? ତାକୁ କେବେଠାରୁ ଜଳାଇ ଆସୁଛ ? ତେବେ କହିବେ ଅନାଦି କାଳରୁ । ତୁମେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବ । ତାହା ମଧ୍ୟ ସମୟ ଆସିଲେ ପଚାରିବ । ତେବେ ଏହାର ଉତ୍ତର କେହି ବି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯୋଗ ଯାତ୍ରାରେ ତତ୍ପର ହୋଇଯିବ । ତେବେ ନିଜକୁ ପଚାର-- ମୁଁ ସତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛି ? ତୁମର ହୃଦୟ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ? ଏବେ ତ କାହାର ହେଲେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବହୁତ କମ ସଂଖ୍ୟକ ରହିଛ ତେଣୁ ତୁମର କଥା କେହି ଶୁଣୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମର କଥା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ନିଆରା ଅଟେ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ବାବା ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝିଗଲା ପରେ ଆଗକୁ ଅନ୍ୟ କଥା ବୁଝାଅ । ବହୁତ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଏବଂ ସ୍ନେହର ସହିତ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ତୁମର ଦୁଇଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି— ଜଣେ ହେଲେ ଲୌକିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ହେଲେ ପାରଲୌକିକ । ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ସେତେବେଳେ ମିଳିବ ଯେତେବେଳେ ସତୋପ୍ରଧାନ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିଲେ ହିଁ ଖୁସିର ପାରଦ ଉପରକୁ ଉଠିବ । ବାବା ତୁମକୁ ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ଭରପୁର କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ କରୁଛନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତିବାନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମର ଗୁଣକୁ ସୁଧାରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ରାବଣର ଜେଲଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ବୁଝାଅ ଯେପରି ପାଣୀ ପାଣୀ ହୋଇଯିବେ । ତୁମର ହେଉଛି ବହୁତ ମିଠା ଜ୍ଞାନ । ଯଦି ସ୍ନେହର ସହିତ ଶୁଣିବ ତେବେ ସ୍ନେହର ଅଶ୍ରୁ ବୋହିଯିବ । ସବୁବେଳେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛି । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଭାରତର ପ୍ରକୃତ ସେବା କରୁଛୁ । ଆମେ ଭାରତର ସେବାରେ ନିଜର ଧନ ଲଗାଉଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ଦିଲ୍ଲୀରେ ସେବାର ଘେରାଉ କର, ସେବାର ବିସ୍ତାର କର । କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାକୁ ହେଲେ ଘାଇଲା କରି ନାହଁ, ଘାଇଲା କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗବଳର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଯୋଗ ସହିତ ଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା କାହାକୁ ହେଲେ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭାଷଣ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ଆକର୍ଷଣ ବହୁତ କମ ରହିଛି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ଯୋଗବଳ । ତୁମେମାନେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗବଳ ବହୁତ ଦରକାର ଯାହାକି ତୁମ ଭିତରେ ବହୁତ କମ ରହିଛି । ତୁମେ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସିରେ ନାଚିବା ଦରକାର, ଏହା ହେଉଛି ଖୁସିର ନାଚ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ନାଚିବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ରହି ତୁମେ ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯାଉଛ । ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ଅଶରୀରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏଥିରେ ଧ୍ୟାନ ମଗ୍ନ ହେବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଦରକାର । ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜତ୍ୱରେ ଆସିବ । ବାବା ତୁମକୁ ବିନାଶ ଏବଂ ସ୍ଥାପନାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ଯେପରିକି ଜଳିଯାଇଛି । ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛୁ । ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଶରୀର ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ମମତା ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ଶରୀରଠାରୁ ଏହି ଦୁନିଆଠାରୁ ଉପରାମ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । କେବଳ ନିଜ ଘର ଏବଂ ନିଜ ରାଜଧାନୀକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ଜିନିଷ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆଗକୁ ଭୟଙ୍କର ବିନାଶ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ବିନାଶ ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଖୁସି ଲାଗିବ— ବାସ୍, ଆମେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଲୁ କି ହେଲୁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର କୌଣସି ବି ଜିନିଷ ମନେ ପଡିଲା ତେବେ ଫେଲ । ତୁମ ନିକଟରେ ଯଦି କିଛି ବି ନାହିଁ ତେବେ ମନେ କ'ଣ ପଡିବ ? ବେହଦର ସାରା ଦୁନିଆରୁ ମମତା ତୁଟାଇବା, ଏଥିରେ ମେହନତ ରହିଛି । ଭାଇ ଭାଇର ପକ୍କା ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ରହିପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ସମାପ୍ତ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ କିଛି ନା କିଛି କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିଲେ କୌଣସି କ୍ଷତି ହୋଇନଥାଏ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ପାଠ ପଢାଉଛି, ଆତ୍ମା ଭାଇ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛି, ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ସ୍କଲରସିପ୍ (ବୃତ୍ତି) ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସେତିକି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ । ସମସ୍ତେ ଏକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ହକ୍ ରହିଛି । ଏଠାରେ ଭଉଣୀର ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଅବସ୍ଥା । ଆତ୍ମାକୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଶରୀର ମିଳିଛି । କାହାକୁ ସ୍ତ୍ରୀର ଶରୀର ତ କାହାକୁ ପୁରୁଷର ଶରୀର ମିଳିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧ୍ୱର୍ରେ ହେଉଛି ଆତ୍ମା । ତେବେ ଅନୁଭବ କରିବା ଦରକାର ଯେ— ବାବା ଯେଉଁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ଠିକ୍ । ଏଠାକୁ ତୁମେମାନେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛ । ଟ୍ରେନରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ୟାଜ୍ ଉପରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଜଣଜଣଙ୍କୁ ପଚାର ତୁମର କେତେ ଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ତା'ର ଉତ୍ତର ଦିଅ । ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବାର ବହୁତ ଭଲ ଉପାୟ । ପୁଣି କୁହ ଯେ ତୁମର ଦୁଇଜଣ ପିତା କିନ୍ତୁ ଆମର ତିନିଜଣ ପିତା । ଏହି ଅଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନ୍ୟକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଜିନିଷ ଅଛି । ଯଦି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ଫାଇଦା ? ତେବେ କୁହ, ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଲାଠି ହୋଇ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା । ଯେପରି ପାଦ୍ରୀମାନେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ସେବା କର । ତୁମକୁ ବହୁତ ପ୍ରଜା ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉନ୍ନତିକଳାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଥାଅ ତା'ହେଲେ ବହୁତ ଖୁସି ଆସିବ ଏବଂ ବିକର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେବ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ଅବହେଳା କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ପାସ୍ ହେବା ପାଇଁ ଏହି ଶରୀର ଏବଂ ଏହି ଦୁନିଆଠାରୁ ଉପରାମ ରହିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ବି ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସବୁବେଳେ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଏଠାରୁ ଟ୍ରାନ୍ସଫର ହୋଇଯିବୁ ।

(୨) ବହୁତ ଧୈର୍ଯ୍ୟତା ଏବଂ ସ୍ନେହର ସହିତ ଦୁଇ ପିତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନରେ ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ଝୁଲାମୁଣିକୁ ଭରପୁର କରି ଅନ୍ୟକୁ ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । କଣ୍ଟାକୁ ଫୁଲ କରିବାର ସେବା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସେବାରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ମାୟାଜିତ୍ ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସ୍ଥୁଳ କାର୍ୟ୍ୟ କରିବା ସହିତ ରୁହାନୀ ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହିଥା'ନ୍ତି ବା ସେଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଏହିଭଳି ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷାର ଆଧାର ହୋଇଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ସେବାରେ ହିଁ ଲାଗି ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ମାୟାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥା'ନ୍ତି । ମାୟା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛି ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ ଫୁରସତ୍ ନାହିଁ ତେଣୁ ସିଏ ମଧ୍ୟ ଫେରିଯାଉଛି । ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ସେବା ସହିତ ସ୍ନେହ ରହିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅତିରିକ୍ତ ସାହାସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସହଜରେ ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗକୁ ନିଜର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ସ୍ୱଭାବରେ ପରିଣତ କରିଦିଅ ତେବେ ଶୁଦ୍ର ଜୀବନର ପୁରୁଣା ସ୍ୱଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***